

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 131. Alii tumultus in Provincia a Moventiis fratribus suscitati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66800)

Sæcul. XVI. quod Papa Avenionensis ditionis usur-
A.C. 1560. pator esset (*). Cum vero Montbrun-
 nius sese a suis derelictum cerneret, per
 diverforii sui fenestram elapsus, ac ru-
 stici vestibus indutus eo facilius ipsum
 insequentes fallebat, atque omnibus re-
 bus exspoliatus unacum uxore sua Ge-
 nevam, inde vero Bernam ad Helve-
 tios aufugit.

§. CXXXI.

*Alii tumultus in Provinciam a Mo-
 ventiiis fratribus suscitati.*

*Thuan. l.c.
 Varillas
 hist. de l'he-
 res. tom. 5.
 p. 222. l. 3.
 Belg. comm.
 1. 29. n. 1.*

Haud minoribus quoque tumultibus
 Antonius, & Paulus Richandi Fra-
 tres, qui vulgo Moventii dicebantur,
 Provinciam turbabant, nam hi Castel-
 lanæ agentes spurix Reformationis stu-
 diosissimi erant: ut vero hac peste ur-
 bem eo facilius inficerent, ac prævalen-
 te

(*) Ipsimet Protestantes unanimi suffra-
 gio fatentur, quod jam anno Domini 1348
 Clemens VI. Papa hunc Comitatum unacum
 Avenionensi urbe a Joanna Neapolis Regina,
 & Provinciæ Comitissa persoluto octoginta mil-
 lium florenorum pretio emerit: Quod autem
 summus Pontifex saltem æquali jure cum quo-
 cunque cive quamdam domum, agrum &c.
 in cujuscunque Principis ditionibus emente
 gaudeat, ipsum naturæ jus stabilire videtur,

te ipsorum secta Religionem Catholi-
 cam sensim eliminarent, Geneva quem-
 dam accersunt Ministrum, qui concio-
 nes in eorum ædibus noctu habebat, ad
 quas permulti undique confluxere: ve-
 rum id ægerrime ferebant cives, eos-
 que etiam quidam Sacerdos ex Ordine
 S. Francisci, qui in eadem urbe jejunii
 Verni tempore ad populum dicebat,
 adversus hosce duos fratres ad fidei
 constantiam vehementer accendebat,
 unde Aquis Sextiis Senatus in hosce
 tanquam Sectatores inquiri præcepit:
 his vero in Francica Aula contra Se-
 natum querentibus, totius causæ co-
 gnitio ad Gratianopolitanam Curiam
 remittebatur: cum tamen accusatio-
 num probationes jussu Cardinalis Lo-
 tharingii a Judicibus, qui hisce duobus
 fratribus infesti erant, retentæ fuissent,
 causæ prosecutio intermissa est: dum
 hæc interea gerebantur, Antonius ab
 amicis suis rogatus, ut cum civibus re-
 conciliaretur, Draginianum sub vespe-
 ram venit, ubi tamen populi rabiem
 declinare haud poterat; nam quamvis
 Gubernatoris patrociniū imploraret,
 nihilominus a confluentium manibus
 ereptus ibidem trucidatus fuit: Paulus
 vero de cæde fratris sui apud Aquen-
 sem Senatum questus exaudiri haud
 promeritus est, unde injuriam sibi illa-
 tam

Sæcul. XVI.
 A. C. 1560.

Sæcul. XVI.
A.C. 1560.

tam ulturus plusquam duo hæreticorum millia contraxit, necnon de Aquensi civitate in potestatem suam redigenda consilium cepit, spe sibi facta a focis suis, qui in urbe erant, ac urbis portam eidem tradere pollicebantur.

Verum eo tempore Claudius Sabaudus Tendæ Comes, ac Provinciæ Præses, cum propere in urbem venisset, Paulum ad fugam compulit, qui in agros sese cum suis effundens per vicos, & oppida sacras imagines passim in templis dejecit, Ecclesiarum statuas confregit, aurea omnia vasa, & argentea ibidem reperta conflans tanta violentia ubique tumultuabatur, ut majorem vim ejus rabies, ac vindictæ cupido eidem haud inspirare potuisset. Demum ad hosce motus Præses coactis militum agminibus cum sua Cataphractorum centuria Moventium aggreditur, qui tamen resistendo impar ad S. Andreae Cœnobium prope Segustéronem sese recepit, ibidem obsidionem sustinere paratus: verum Tendæ Comes, cum optime nosset, sibi cum hominibus ad quævis audenda proclivibus agendum, obsidionis discrimen experiri noluit, sed potius cum Paulo conferre petiit, qui etiam fide data ad Comitum colloquium admissus ab eo interrogabatur, qua ex causa tantis tumultibus Provinciam

exagi-

Sæcul. XVI.
A. C. 1560.

exagitare præsumpsisset; ad hæc respondit Paulus: „non alia subest caussa, „quam injuria mihi per fratris mei necem illata, cujus ultionem cum frustra „apud Senatum peterem, coactus fui, armatos homines conducere, ut meæ „saluti confulerem: de cetero autem „nil aliud quæro, nisi ut indigna fratris mei cædes publica Magistratus auctoritate vindicetur, & Castellansium, „qui mihi insidias continuo struunt, insolentia cohibeatur: mihi vero, ac „meis libera Religionis Protestantium „professio permittatur, tunc imposterum „Regi semper obtemperabo, prout hæcenus feci, nec unquam commissurus „sum, ut fidem, quam Henrico II. Patri exhibui, unquam erga Franciscum „II. ejus Filium violasse, redargui possim. „

Igitur utrinque conventum, ut Paulus milites dimitteret, quibus vitæ incolumitas a Præside promissa, ac tantum tot ex militibus suis penes se retineret, quot ad privatam tutelam satis esset, insuper libera Religionis ei, ac suis professio permissa fuit, fide data, fore, ut ei de nece fratris a Senatu satisfaceret: post hæc dederant ad eum Rex, ac Regina Mater literas, quibus eum valde laudabant, ipsiusque fidem sibi perspectam testabantur, sed in occulto Senatui

Sæcul. XVI.
A.C. 1560.
Senatui mandatum fuerat, ut si ipse, ac Castellnovus comprehendi possent, de iis ultimum supplicium sumeretur (*).

Hic idem Castellnovus seditiosorum conventiculo apud Nannetes per Renaudium coacto interfuit, demum vero in Provinciam auffugit. Ceterum Paulus, cum ob dejectas passim imagines popularibus invisus in patria tuto degerere non posset, ultro Genevam migravit, nec ultra in Franciam redire statuit.

§. CXXXII.

Calvinianæ Seditæ progressus in Normania.

Zkuan. l. c. Plurimum etiam Protestantium numerus in Normania excreverat, adeo, ut jam publice conciones haberentur, Cadomi præcipue, Lodi, & Dieppæ in agro Caletensi; quorum æmulatione nonnulli, qui Rothomagi erant, Calvinianam sectam publice profiteri audebant, imo non deerant etiam in Senatu, qui eorum doctrinæ favebant, sed hi ipsi, ut in occulto eam colerent, assidue monebant.

(*) Quis crederet, tam infamem hæreticum, ac rebellem sævissimum a Rege, & Regina tam benigne habitum, ea tamen narrat Thuanus Scriptor natione Gallus.